

Като начне нѣкой тѣрпѣливо да учи Писаніе-то, ще начне да почерпнува подробно отъ тоя источникъ мысли-ты си и разсѣжденія-та си. Благодарни ся че може да казува: “на твърдо основаніе ся утвърдявамъ: не зехъ знанія-та си отъ еди кого, или отъ еди кого; но отъ само-то Писаніе. “Така говори Госнодь,” причина-та е на упованіе-то ми.” Кой може да опише достоинство-то на това убѣжденіе въ време-то на искушеніе-то и на душевнѣ-тѣ скърбь?

Нѣкои обаче говорѣтъ: Убѣжденъ съмъ въ истинѣ-тѣ на всички-ты тѣя, но съмъ неучень, и Св. Писаніе е голѣма книга; и, кога-то начнѣ да го четѣ, *нахождамъ много, които не можѣ да разберѣ.* Дай ми позволеніе да тя попытамъ, не работишь ли ежедневно за да промыслишь потрѣбны-ты за тебе и за домородіе-то си? Въ начало-то на седмицѣ-тѣ не говоришь: занятіе-то ми е твърдѣ мѣчно, нека да сѣдѣжъ безъ да правѣжъ нѣщо; защото ако направляше така, то ты и домородіе-то ти, ще ся лишите отъ насущный-тѣ си хлѣбъ. Но спомни, че душа-та ти струва твърдѣ по много отъ тѣло-то. Душа-та ти ще живѣе всякога: и потрѣбно и' е храна съ която да ся отхрани за вѣчный животъ, и таѣжъ хранѣ можешъ да придобьешъ съ Божіе-то благословеніе, като ся упражнявашъ съ тѣрпѣніе въ Писаніе-то. Друго, ты не научи художество-то си изведнѣждъ, нито можешъ да научишь изведнѣждъ всички-тѣ съдържимѣ истинѣ въ